

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. Yıl : 5, Sayı : 58

MALİYE BAKANI AÇIKLADI :

7 Milyar liralık yeni vergi geliyor

ANKARA, (HA) — TBMM Plân Bütçe Karma Komisyonu dün Ma
ye Bakanı Sait Naci Ergin'in
nuşmasiyle 1972 yılı Bütçe
nu Tasarısının müzake-
...ştır. Bakanın

YENİ VERGİLERİN YÜKÜNÜ İŞÇİLER TAŞIYAMAZ !..

dergiden işçilere...

Konuşabildiğimiz bir çok işçi arkadaş gazetemizin dergi haline gelmesinden hoşnut olduğunu söylediler. Biz de bu kanıdayız. Böylece hem sahifelerimiz arttı, hem de sizlere daha doyurucu haber ve bilgiler verme olanağına kavuştuk .

Bu arada şunu da üzülerek belirtmek isteriz ki eli kalem tutan, karınca kararınca bir şeyler karalayan işçi arkadaşlarımızın Dergimiz TEKSTİL'e olan ilgileri bir türlü istendiği kadar olmadı.

Şimdiye kadar bir Emin Nedim Gülkaç arkadaşımız bir hikayesini gönderdi ki onu bu sayıda yayınlıyoruz, bir Timur Fırat arkadaşımız bir yazı yolladı (bu yazıyı da gelecek sayımızda okuyacaksınız) bir de bu sayı hazırlanırken İsmail Uysal arkadaşımız masalımsı güzel bir yazı daha yolladı.

Oysa biz daha çok işçi yazarın, daha çok işçi şairin,daha çok işçi sanatçının dergimiz sayfalarından öteki arkadaşlarına seslenmesini istiyoruz.

Bu sayımızda geçen sayımızdan toplanacağını bildirdiğimiz Genel Kurulla ilgili geniş haberler ve fotoğraflar bulacaksınız.

Gelecek sayılarımızda bulunmasını istediğiniz konuları , ya da bu sayılarımızda gördüğünüz eksiklikleri bize yazarsanız bunları seve seve düzeltiriz üstelik size yürekten bir "sağolun" da deriz.

TEKSTİL Basın bürosundan sevgiler, saygılarla....

Sahibi : RIZA GÜVEN - Sorumlu Müdür : ABDULLAH SERT
Adres : Sıhhiye Apt. Kat3 Cağaloğlu, İst. Tel: 26 85 90
Dizgi : EVREN Basım ve Yayınevi Baskı KARACA OFSET 275345
Ayda bir çıkar Basıldığı tarih : 1 OCAK 1972

KENDİMİZ SEÇTİK KENDİ YÖNETİCİLERİMİZİ

Sendikamız Genel Kurulu geçen sayımızda da haber verdiğimiz gibi 11 Aralık 1971 Cumartesi günü toplanmıştır.

İşçilerin dileklerini ve görüşlerini dile getiren dövizlerin asıldığı, çiçeklerle bir bayram yeri gibi süslenmiş olan Beyazıt'ta Marmara Salonunda yapılan kongreyi Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı açmış ve Başkanlık divanının seçileceğini bildirmiştir.

Tek kongre Başkan adayı olarak gösterilen eski sendikacı arkadaşlarımızdan Celâl Beyaz oybirliğiyle kongre başkanlığına seçilmiştir.

Başkanlık divanı seçildikten sonra kongrenin açılış konuşmasını yapmak üzere Genel Başkan Rıza Güven kürsüye gelmiştir.

Başta CHP eski genel sekreteri Bülent Ecevit olmak üzere, bir çok sendika yöneticisi ve kongre delegelerinin alkışlarla keserek dinledikleri Rıza Güven, açış konuşmasında:

"Türkiye'yi 12 Mart Muhtırasına getiren olayları birlikte yaşadığımız, nedenleri Çalışma Raporumuzda yeterince eleştirdiğimiz ve çözüm yollarını saptadığımız için geçmişten çok geleceğimizi tartışmakta yarar görüyoruz. 1961 Anayasası'nın yürürlükte bulunduğu 10 yıl içinde egemen sınıf Iktidarlarının, Ulusun kaderi üzerinde nasıl oyunlar oynadığı tüm açıklığı ile ortaya çıkmıştır. Bu ortama nasıl geldiğimizin temel nedenini toplumun karanlıkta bırakılması ve uyutulmasından başka koşullara bağlayamayız."demiş ve sözlerine şöyle devam etmiştir:

"Yozlaşan Türk Sendikacılığına demokratik yön vermek, egemen sınıfların yararına işleyen yasalarda ve yönetimde reform, Toplumun her kesiminin ağırlığını sağlıyacak adil bir seçim sistemi getirmek ve giderek Toplum düzenindeki tüm bozuklukları gidermekte kararlı ve içtenlik gördüğümüz Hükümet ve diğer kurumların çabalarına katılarak yan yana ve omuz omuza savaşmak zorundayız.

Bu zorunluğa sizlerin de uyacağınız umuduyla Genel Yönetim Kurulu adına hepinize başarılar diler, saygılarımı sunarım."

Rıza Güven'in konuşmasından sonra genel kurulumuza konuk olarak katılmış olan CHP eski genel sekreteri Bülent Ecevit'e bir konuşma yapması için ricada bulunulmuş ve delegelerin alkışları alkışları arasında kürsüye gelen Ecevit kısa, özlü ve heyecanlı bir konuşma yapmıştır.

Konuşmasında yakın tarihimizin kısa bir dökümünü yapan Ecevit sözü Erim hükümetine ve yaptıklarına getirmiş ve bu hükümeti şiddetle elestirmiştir.

Erim hükümetinin iş başına geldiği Mart ayından bu yana dokuz aylık bir süre geçmiş olmasına rağmen ciddi bir şey yapmamış olduğunu söyleyen Ecevit, asayiş konusunda başarılı olan hükümetin ekonomik konularda kesinlikle başarısız olduğunu, sözlerine eklemiştir.

Sözlerine milyonlarca işçi ve yoksul köylünün çözüm bekleyen sorunları olduğunu belirterek devam eden Bülent Ece-

vit, "Bu sorunların çözümü güçtür, ama mümkündür. Mümkündür ama halka dayanmayan, tepeden inme reform iddialarıyla bu başarılamaz. Gerçek reform ancak ve ancak geniş ve yoksul halk kitlelerinin desteği ile mümkündür" demiştir.

ECEVİT : Reform halka dayanmalı

Ecevitin konuşmasından sonra sıra gündemin eleştiriler bölümüne gelmiştir. Bu konuda bir çok delege arkadaşımız söz al konuda bir çok delege arkadaşımız söz almış ve yeni seçilecek yöneticilere çalışmalarında ışık tutacak pek çok önemli konulara değinmişlerdir.

Daha sonra söz alan Nazım Öztürk, konuşmasında Sosyal sigortalar konusuna eğilmiş. Bu kurumda yapılan yolsuzluklara ve haksızlıklara, çalışma raporunda yeterince yer verilmediğini ileri sürmüştür.

Daha sonra konuşanlardan Tahir Taşbaşlı, imzalamış olduğumuz sözleşmelerden genellikle hoşnut olduğunu fakat sözleşmenin uygulanması için aynı şeyleri söyleyemeyeceğini belirtmiş ve "Bizim paralarımızla kurulan sigorta hastanelerinde horlanıyoruz, pahalılıkla mücadelede güçsüz kalıyoruz. Bazı sendikalar gibi bizim sendikamızda pahalılık zammı almalıdır" demiştir.

Halil Aydın ise konuşmasında eğitimin önemini belirtmiş, birbirimizi tanıyıp daha güçlü olmamız gerekir demiştir.

Seminerlerin istenilen biçimde olmadığı, yapılanlardan da bazı işçilerin yararlanamadığını belirterek sözlerine baş layan Ali Mıhçı arkadaşımız da toplu sözleşme uygulanmasındaki bir çok aksaklıklardan yakınmış ve genel merkezin çalışmalarını sert bir dille eleştirmiştir.

Genel Kurulumuzun en ilgi çekici konuşmalarından birini yapan ve iş arkadaşlarımız tarafından şiddetle alkışlanan Recep Aşar ise, ilginç konuşmasının bir bölümünde, "Bizim ekmekten çok eğitime ihtiyacımız var. Bu gün belki açlıktan ölmüyoruz ama çocuklarımızı istediğimiz gibi yetiştiremiyor, eğitimden

İYİMSER

Anayasanın öngördüğü ve 12 Mart Muhtırasının zorunlu kıldığı reformların gerçekleştirilmesi için kurulan I. Erim hükümetinin 7 Nisan 1971 günü yasama organlarının onayından geçirdiği proğramında saptanan hususlardan hiçbiri gerçeklesmeden istifa zorunda kalmasının nedenleri tam açıklığa kavuşmadan II. Erim hükümeti kurularak çalışmalarına başlamış bulunuyor.

Yeni hükümetin hazırladığı proğramın, I. Erim Hükümetininkinden farklı olmadığı söylenmektedir. Gerçekten öyleyse, haı
hazırladığı proğramı tavizsiz uygulamak kararında olan hükümeti istifaya zorlayan ve bunu başaranların yeni hükümet proğramını alkışlaması düşünülemez. P-roğramda değişiklik yapılmadığı görüşündekiler dayanak olarak salt hükümetin parlamento ile ilişkilerde saptadığı tutum değişikliğini alıyorlarsa bu da yanlıştır.

12 Mart Muhtırasının amacı kurulacak partilerüstü hükümetin parlementodan destek görerek Anayasanın öngördüğü reformları Atatürkçü bir görüşle gerçekleştirmek değilmiydi?..

1. Erim Hükümetini oluşturanlar parlemento desteği olmadan reform yapılacağı sanısıyla mı işe başlamışlardı ?.

Anayasanın öngördüğü reformları Atatürkçü bir görüşle gerçekleştirmek is-

OLAMIYORUZ

görüş

RIZA GÜVEN

teyenlerin çoğunlukta bulunduğu bir parlementoya sahip bulunsaydık 12 Mart Muhtırasının gereği varmıydı?

I. Erim Hükümetinin hazırladığı proğramda hiç değişiklik yapmadan karşılarına çıkan II. Erim hükümetine alkış tutan egemen sınıfların siyasal temsilcilerinin içtenliğine nasıl inanılır?..

Toprak ağalarının ağırlığı bulunan, topraksız ya da az topraklı çiftçinin tek temsilci bile olmayan bir yasama organından topluma dönük reformlar nasıl beklenilir?..

I. Erim Hükümetinin çekilmek zorunda bırakıp, proğramında değişiklik yapmadan karşılarına çıkan II. Erim Hükümetine alkış tutanların kuşkusuz iç güdüleri vardır.

Yeni Hükümetin proğramından aktardığımız "Reformları gerçekleştirmek çabalarımızda parlementomuzla, Anayasanın çizdiği hak ve yetkiler sınırları içinde işbirliği yapmaktan başka yol tanımıyoruz. Hükümet tasarıları hazırlayacak, meclislerimize sunacaktır. Tartışma, değiştirme, kabul veya red parlementomuzun en tabii hakkıdır."

Şu satırları okuyanlar, bu proğram yüzünden parlementoda fırnıtalar koparıp hükümeti çekilmek zorunda bırakanların II. Erim hükümetine neden alkış tuttuklarını anlamışlardır.

Demokratik bir hükümetin proğramında böylesine bir ilkenin bulunması yadırganamaz. Ne var ki; Yeni hükümetimizin çok iyi niyetlerle ilişkiler kurmak istediği parlementonun çoğunluğu on yıldan beri Anayasanın hak ve özgürlüklerinden sınırsız yararlanarak iktidar olmuş, kendileri için varsaydıkları hak ve özgürlükleri başkalarına tanımanın damgasını 12 Mart muhtırası ile yemişlerdir.

Daha açık bir deyimle Anayasanın kendi çıkarlarına aykırı gördükleri bölümlerini bilerek çiğnemişlerdir.

II. Erim Hükümetinin reform tasarıları üzerine tartışma, değiştirme ve red hakkı tanıdığı parlementonun çoğunluğu bunlardandır.

Bilim adamlarının ve plancıların hazırlayacakları reform tasarıları on yıl danberi bunları savsaklayan çıkarcılara taştıştırılacaksa 12 Mart Muhtırasına gerek var mıydı, diye sormak gerekmez mi?..

Yeni Hükümetin başarıya ulaşması ve reformların yozlaşmadan yapılabilmesi için tüm gücümüzle destek olmak da istiyoruz. Yeter ki, Anayasal haklarımızdan ve Atatürkçü görüşlerden taviz verilmesin.

Bizim kuşkumuz ve de korkumuz bundandır.

Dileriz ki, yeni hükümetin Parlementoya tanıdığı tartışma, değiştirme ve red hakkı reformları yozlaştıracak biçimde gelişmesin.

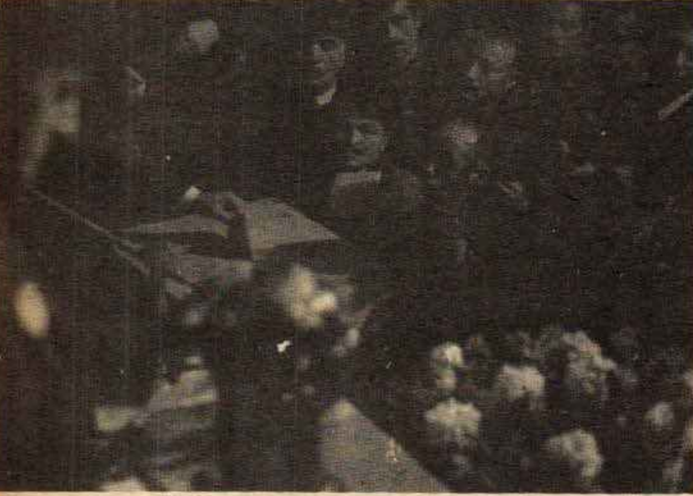
yararlanamıyoruz" demiştir.

Pahalılık konusuna da değinen Recep Aşar, pahalılığın kasap ve bakkallarla değil suyun başını tutmuş olan gerçek vurguncularla savaşılarak mümkün olabileceğini söylemiştir.

Sözalan arkadaşlarımızdan Şükrü Şimşir Kaya da "Kodamanlar bizim anamızı ağlattı" diyerek sözlerine başlamış ve toplu sözleşmelerin uygulanamadığından yakınmıştır.

Son derece ilginç bir konuşma yapan Mehmet Özsoğuk ise konuşmasında özetle: "Raporumuzda işçilerin siyasi bilince kavuşturulması eylemine sendikaların katılmasına Anayasa ve 274 sayılı yasanın olanak sağladığı belirtiliyor. Fakat bu siyasi bilinç verme çalışmasının, eylem biçimine açıklık getirilmemiştir" demiştir.

Ahmet Hamdi Taşçı seminerlerin biçiminden ve bütün işçilerin bundan yararlanamadıklarından yakınmış ve "gazete okuma olanağı bile olmayan bir toplumumuz var. Bunun için gerekli tedbirler mutlaka alınmalıdır" demiştir.

Genel kuruldan bir görünüş

Genel Kurul'un en ilginç ve uzun konuşmalarından biri de Mehmet Şahin arkadaşımız tarafından yapılmıştır.

"Pahalılık kanserine" sebep olarak devalüasyonu yani paramızın değerinin yüzde 66 oranında düşürülmesini gösteren Mehmet Şahin sözü işçi sınıfının yıllar yılı süregelen mücadelesine getirmiş ve dergimizde de anlatılan ilk grevlerden bu yana binlerce ve binlerce yiğit işçinin mücadeleleriyle bu günlere gelinebildiğini belirtmiştir.

Uluslararası sermayedarların, şirketlerin kendi aralarındaki çekişmelerin acısını yoksul halk kitlelerinin ve işçi sınıfının çektiğini söyleyen Mehmet Şahin. "Kore'de ölenlerin niçin ve neden öldüklerinin mutlaka bilinmesi gerektiğini" de sözlerine eklemiştir.

Mehmet Şahin demokrasi konusuna da değinmiş ve bu konuda şöyle konuşmuştur:

"Gerçek demokrasi salt özgür konuşma olanağını elde etmek değil insanca yaşama koşullarına kavuşmakla olur. Bir odada yedi kişi yatıyorsa o toplumda tek önemli konu demokrasi değildir artık..."

Söz alan delege arkadaşlardan İsmail Ünsal ise temsilci arkadaşları eleştirmiş ve işyerlerinde çıkan meselelerde temsilcilerin çok pasif kaldıklarını söylemiştir.

Mustafa Aslan Elekoğlu da toplu sözleşme uygulamasından yakınmış işverenlerin sözleşmeyi uygulamaktan kaçındıklarını, bunun şiddetle izlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu arada toplu sözleşmelerin, içeriğine de değinen Elekoğlu bazı önemli konuların toplu sözleşmeye konmasının unutulduğunu da iddia etmiştir.

Temsilcilerin bir eğitime tabi tutulmasını isteyen Murat Akyol ve kadın haklarına saygı gösterilmesini ve kadın işçilerin problemlerine eğilinmesini isteyen Müşerref Özsoy'dan sonra söz alan Burhan Büyükkavukçu ise toplu sözleşme, siyasi çalışma gibi işlerin meselelere çözüm getirmeyeceğini, tekstil işçilerinin ve bütün işçilerin dertlerinin çözülmesi için fabrikalara mescit yapılması gerektiğini ileri sürmüştür.

Genel kurulumuzun ilk günü bu konuşmalardan sonra kapanmış ve ertesi gün devam edilmek üzere kongre tatil edilmiştir.

Genel kurulumuz 12 Aralık 1971 Pazar günü aynı yerde çalışmalarına devam etmiştir.

Toplantı başladıktan sonra ilk sözü genel Başkan Rıza Güven almış ve bir gün önce konuşan delege arkadaşların eleştirilerini tek tek cevaplandırmıştır.

Delegelerin alkışları ile sık sık kesilen bu konuşmada Rıza Güven eleştirileri cevaplandırdıktan sonra:

"Görülüyor ki işçi sınıfının meselelerinin gerçek çözümü eninde sonunda, ancak ve ancak siyasete ağırlığını koymasıyla, devlet iktidarını almasıyla mümkün olacağı genel kurulumuzda açıkça ortaya çıkmıştır. Bütün delege arkadaşların ve işçilerin bu gerçeği kafalarına nakşetmeleri gerekir. Yeni çalışma döneminin bütün tekstil işçilerine ve işçi sınıfına başarılar ve umutlar getirmesini dilerim" diyerek sözlerine son vermiştir.

Daha sonra gündem uyarınca tahmini bütçe ve hesap tetkik komisyonlarının raporları görüşülmeye başlanmıştır.

Raporların görüşülmesi tamamlandıktan sonra eski yönetim kurulunun geçen dönem boyunca yaptığı çalışmalardan ve verdiği hesaplardan dolayı aklanma'sına(ibrasına) geçilmiş ve Genel Kurul, eski yönetim kurulunu oybirliği ile alkışlamıştır.

Daha sonra gene gündem uyarınca tüzük değişikliği konusu görüşülmeye başlanmıştır. Tüzük değişiklik komisyonunun önerdiği değişiklikler tek tek görüşülmüş ve oylanmıştır.

Bu arada aidatların arttırılması meselesi oldukça ilgi çekici tartışmalara konu olmuştur. Bazı delegeler aidatların arttırılmasının işçi arkadaşlar arasında tepkilere yol açacağını ileri sürmelerine karşılık söz alan öteki delege arkadaşlar bir sendikanın güçlülüğünün aynı zamanda maddi gücü ile ölçüleceğini belirtmişlerdir.

Bu arada söz alan Nedim Gülkaç, "Arkadaşlar, patronlar güçlüdürler. Milyonlarca milyarlarca liralık sermayelere sahiptirler. Bunlara karşı mücadele etmek isteyen bir sendikanın kasaları tamtakır kurubakır olursa mücadele mutlaka yenilgiyle sona erer. Bu bakımdan arkadaşlarımın aidat artışları konusunda endişelenmeleri yersizdir. Amacımız tekstili daha güçlü bir sendika yapmaktır ve bu elbirliği ve karşılıklı fedakarlık ile olur" demiştir.

Aidat meselesi üzerine konuşmalar tamamlandıktan sonra oylamaya geçilmiş ve delege arkadaşlar konunun önemini kavradıklarını verdikleri oylarla aidat artışını kabul ederek göstermişlerdir.

Böylece gündemin son maddesi olan seçimlere geçilmiştir. İlkin tüzük gereğince genel başkan seçimi yapılmıştır. Tek aday Rıza Güven, iptal edilen bir kaç oy dışında oybirliği ile Genel Başkanlığa tekrar seçilmiştir.

Bir delege konuşuyor

Genel başkan seçiminden sonra Genel Yönetim kurulu, Denetim kurul ve Onur kurulunun seçimine geçilmiştir.

Günün geç saatlarına kadar devam eden oylamadan sonra kongre başkanı Celal Beyaz genel kurulun sona erdiğini bildirmiş ve yeni dönemin tüm tekstil işçilerine ve işçi sınıfına yararlı olması dileğiyle toplantıyı kapatmıştır.

Böylece Genel Kurulumuz işçi sınıfına yaraşır bir ciddiyet içinde sonuçlanmış ve üç yıl süre ile tekstil işçileri, işçi sınıfı için namuslu bir sendikacılık eylemi yürütmek üzere iş başına getirilen, yönetici arkadaşlarımız görevlerine başlamışlardır.

Dergimiz TEKSTİL, bütün yönetici arkadaşlara başarılar diler.

Yeni Aidat Düzenimiz

Sendikamız 3. Genel Kurulu aidatları brüt ücretin % 2 sine çıkarma kararı almıştır. Bu duruma göre 500liraya kadar olan ücretlerde 750 kuruş olan aidat şimdi 10 lira olacaktır. Daha yüksek ücretlerde 25 lirayı geçmiyecektir

Bilindiği gibi işverenler sendikası grev fonunda milyonlarca lira bulundurmaktadır. Biz işçilerde yaklaşan yeni toplu sözleşme döneminde daha güçlü olmak, muhtemel grevlerde daha iyi dayanabilmek için, böyle bir karar aldık. Şimdi, patronlarla pazarlığa oturduğumuz zaman daha kuvvetli olacağız.

SENDİKANIN ADI	SÖZLEŞME AİDATI	GREV FONU	AYLIK AİDAT
PETROL-İŞ	sözleşmenin bir aylık zam farkı	yılda 1 gündelik	yüzde 2,5
OLEYİS	ilk ayın zam farkı	yılda bir gündelik	Brüt gündeliğin yüzde ikisi
MADEN-İŞ	—	yılda 1-3 gündelik	Ayda bir gündelik
KİMYA-İŞ	—	yılda bir gündelik	yüzde iki
TURİZM-İŞ	—	Bir gündelik	ayda bir gündelik
TEKSİF	—	1 gündelik	500 liraya kadar 15 lira, 500 den sonra yüzde bir
TEKSTİL	—	—	yüzde iki en çok 25 lira

Yukarıdaki çizelgede görüldüğü gibi ödiyeceğimiz %2 aidat diğer sendikalara ödenen aidatlardan daha azdır. Ayrıca başka sendikaların aidattan ayrı aldıkları grev fonu aidatı ve benzerleri de sendikamızda yoktur.

Aylık ücret (Brüt)	Kesilecek Aidat	Aylık Ücret (Brüt)	Kesilecek Aidat
400 lira	8 Lira	1000 TL.	20 lira
500 "	10 "	1100 "	22 "
600 "	12 "	1200 "	24 "
700 "	14 "	1300 "	25 "
800 "	16 "	1400 "	25 "
900 "	18 "	1500 "	25 "

Çalışma Meclisi Toplandı

Beşinci Çalışma Meclisi 24-26 Kasım günleri arasında Ankara'da toplanmıştır. Sendikamız adına Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı'nın katıldığı bu toplantıda ülkemizi çok yakından ilgilendiren "İstihdam" sorunu üzerine son derece önemli görüşmeler olmuş ve konu enine boyuna incelenmiştir.

Toplantı Çalışma Bakanı Atila Sav'ın bir konuşmasıyla açılmış ve Sav konuşmasında: "Bu gün yurdumuzda iki milyona yakın işsiz vardır. İşsizlik kalkınmamızı da birinci planda etkilemektedir. Belki de kalkınma hamlemizin bu gün için karşılaştığı en önemli sorundur ... Bir ülkede iki milyon insan işsizse geri kalan bütün dertler boş laftır.." demiştir

SABRİ TIĞLI

Devlet İstatistik Enstitüsü uzmanı Tevfik Çavdar, Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyesi Doçent Demir Demirgil, Gül Neş'e Eren, Devlet Planlamadan Yusuf Hamurdan, Paşabahçe Şişe Cam fabrikası genel müdürü Şahap Kocatopçu, Istanbul Üniversitesinden Doçent Nevzat Yalçıntaş ve Devlet Planlamadan Ertan Ziver'in incelemelerini sundukları toplantıda, bu görüşler üzerine açılan tartışmalara Sendikamız adına Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı katılmış ve sendikamızın görüşleri i kürsüden dile getirmiştir.

Özel Sektör'ün yatırımları ve bu yatırımlarının son yıllarda iyice arttığı konusundaki görüşleri ele alan Tığlı, bu konuda özetle:

Özel Sektör ve hatta devlet sektörü belki de oldukça önemli yatırımlar yapmıştır fakat bu yatırımlar insan'a yapılmamıştır. Öyleki işverenlerimiz 1971 model makineler getirmekte, monte edip çalıştırmaya başlamakta ve fakat bu makinelerin başına 1930 model ustaları getirmektedirler. Akıllarına o makine kadar o ustaya da yatırım yapılması gerektiği, onların en modern teknik bilgilerle donatılması gerektiği halde buna yanaşmamaktadırlar.

Öyle ki bu böyle giderse on yıl sonra Türkiye hiç savaşa girmeden büyük bir sakatlar ordusu doğacaktır. Bazı işyerleri biliriz ki bunlar mal imalatı değil sakat işçi imalatı yapmaktadırlar.

Toplantının son günü İşveren Sendikaları Konfederasyonu adına konuşan Şahap Kocatopçu'nun görüşlerini de eleştiren Genel Başkan Vekilimiz Sabri Tığlı bu konuda da Kocatopçu'nun son yıllarda toplu sözleşmelerde işçilere seyyanen zam yapılmasına eleştirip, "Ehliyet ve liyakata zam yapılması gerektiğini" belirten sözlerine karşı çıkmış ve," Biz de ehliyet ve liyakatın primlendirilmesini isteriz. Ama, önce işçi sınıfının insanca yaşamasını sağlayacak asgari ücret meselesi çözümlenmelidir. Asgari ücretler yeterli düzeye çıkarılmadan, asgari ücret konusunda oynak merdiven adı verilen ve fiyat artışlarına karşı, asgari ücretlerinde yükselmesini sağlayan sistem getirilmeden bu konuyu tartışmak, işçilerle alay etmek demektir." demiştir.

Dinleyicilerin alkışlarıyla karşılanan bu konuşmalarla ilgili olarak başka sözcüler de konuşmuşlar ve 26 Kasım 1971 günü Beşinci Çalışma meclisi sona ermiştir.

Dileğimiz, bu toplantıda konuşulanların lafta veya rafta kalmaması mutlaka uygulanmasıdır. Aksi takdirde daha uzun süre Türkiye'de İstihdam sorunu çözümlenmeden ve gittikçe büyüyen kangrenli bir yara halinde kanayıp duracaktır.

GEÇMİŞ İLE BUGÜN

ABDULLAH SERT

Klasik iktisat kitapları, insan ıhtiyaçlarının fazla olduğunu, buna karşılık tabiattaki kısırlığın, insan ihtiyaçlarına yetmezliğin bulunduğunu söylerler. Aynı kitaplar bu yüzden insanın iktisadi faaliyetinin doğduğunu dolayısıyla iktisat bilminin ortaya çıktığını yazarlar.. Tabiat mı kısırdır?Yoksa insanın tabiatı işlemedeki olanaksızlıkları mı bu düşünceyi yaratmaktadır? Ya da bir başka sebep daha var mıdır?

Bize göre tabiat sınırsız biçimde zengindir. Başlangıçta yetersiz olan,insanın tabiatla mücadelesindeki araç ve gereçleri olmuştur. Ne var ki makinalaşma, özellikle 18. yüzyıldan itibaren ortaya çıkan sanayi devrimi, insanların eline tabiatı yenecek kadar çok ve çeşitli araç ve gereç vermesine rağmen fakirlik ortadan kalkmamıştır.

Denilir ki insanın ilk bir araya gelerek yaşaması "klan" denilen topluluklarda görülür. Klan, tabiatla mücadelesini, avlama yoluyla yürütür. Ya da tabiatta bulunan bitki kökleri, yabani meyvalar (ceviz, vb..) klandakilerin beslenmesini sağlıyordu. Kaba yontma taşlar ve sopalar insanlığın ilk kullandığı aletler olmuştur. Daha sonra,ağır ağır elde edilen deneylerin birikimiyle, vurmak, kesmek ve kazmak için kullanılan basit araçlar, aletler yapılmış, bu arada ateşin bulunması besinin çeşitlenmesini sağlamıştır. böyle, böyle ilerleyen insanlığın geniş bir geçmişi kapsayan bir tarihi vardır.

Çalışma araçlarının o günkü koşullar içinde gelişmesi, klan nüfusunun gittikçe artması, üretim sırasında kadınların, erkeklerin, çocukların, zayıf ya da güçlü olanların gittikçe ayrı ayrı işler yapmaya başlamaları doğal bir işbölümüne gidildi.

Işte bu upuzun tarihçe içinde insan tabiatla mücadele ederken,kendisiyle de bir mücadeleye itilmiştir... Ava katılan, artık katılmayarak, bir başka işe girişmiş, işler gittikçe ayrılmaya başlamış ve işbölümü gelişmiştir. Bunun sonucu olarak da üretim artmış, üretim gücü büyümüş ve özel mülkiyet ortaya çıkmıştır..

Daha sonra insanlık daha da ilerlemiş ve köleci toplum ortaya çıkmış; bu defa da köle emeği sömürülmüş... Daha da sonra bir başka aşamayla toprağa bağlı,beylerin, ağaların, senyörlerin elinde onlara hizmet için çalışan, üreten toprak kölelerinin çağı gelmiştir. Milyonlarca ve milyonlarca insanın üretim yaptığı , beş on kişinin vur patlasın, çal oynasın yaşadığı derebeylik düzeni ortaya çıkmıştır.

Ardından insanoğlu dünyayı daha bir iyi tanımış, yani zenginlikler bulmuş ticareti daha da geliştirmiş, üstelik üretimi daha da arttıran, başdöndürücü miktarlara kavuşturan makinalar da bulunmuştur.

Yine görülen manzara şudur: Bu defa makinalara, hammaddelere, üretilmiş mallara sahip olan zenginler, sermayedarlar bir yanda, öte yanda günde 14 - 16 saat çalışan, kuru ekmeği zor bulan giyisileri giyisi olmaktan çıkmış, hastalıktan kırılan, genç yaşta kocayan milyonlarca yoksul işçi, yani modern proletarya!.. Bu toplum biçimi de adını bulmuş: Burjuva, ya da Kapitalist toplum... Taa günümüze kadar devam eden yeni bir toplum biçimi daha yani...

Şimdi ilk satırlara dönmek gerekiyor Tabiatın kısır filan olmadığı bu gün apaçık ortada. İnsanın tabiatı işlemek için elde ettiği olanaklar ise korkunç Neden hala dünyanın bir bölümünde milyonlarca yoksul ve neden bir gecede milyonların ısdırabına aldırış etmeden su gibi para harcayanlar.

İşte burada günümüzün büyük sorunu haline açıkça gelmiş olan gelir bölüşümü sorunu gelmektedir. Ve bu sorun mutlaka ve mutlaka çözüm beklemektedir. ve bu sorun ne kadar hızlı çözüme kavuşursa, dünyadan yoksulluk o kadar çabuk kalkacak, insanların yüzü o kadar çabuk gülecektir.

Sendikamızın 3. dönem çalışma raporu bu konuyu Türkiye bakımından enine boyuna incelemiş ve gözler önüne sermiştir... Tekstil Genel Kurulu'ndan çok şeyler kalacaktır geriye fakat kalanların en önemlisi bu dönemde, bu ortamda, bu çalışma raporudur.

Her 100 liradan 32 lira vergi alınacak

...'de ise aynı paradan

olaylar zinciri

YENİ VERGİLERİN YÜKÜNÜ İŞÇİLER TAŞIYAMAZ !...

Türkiye gibi kalkınma hamlesi içinde olan bir ülkede yeni vergilerin getirilmesi ilk bakışta akla uygun gelmektedir.Hele yıllardan beri sözü edilen ve mutlaka yapılması gerektiğinde sağcısının da solcusunun da birleştikleri "Vergi reformu" sorunu da düşünülürse bu yeni vergi yükünün bizler için şaşırtıcı olmaması gerekir.

BİR KOVA SOĞUK SU

Şaşırtıcı olmaması gerekir ama, açıkçasını söyleyelim ki, yeni vergi haberi yok sul halk kitlelerini şaşırtmakla kalmamış üstelik başından aşağı bir kova da soğuk su boşaltmıştır.

Ağır vergi yükünün kimler tarafından sırtlanacağı sorunu açıklığa kavuşursa , bir kova soğuk suyun hikmeti anlaşılır.

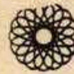
Vergi, devlet tarafından, yurttaşlardan iki yolla toplamaktadırlar:

Birincisi hepimizin bildiği doğrudan vergiler (Vasıtasız vergiler). Biz işçiler bu vergiyi sürekli vermekteyiz ve ne kadar verdiğimizi de kolayca anlayabiliriz. Ücret pusulamızda veya şeridimizde Gelir Vergisi diye adlandırılan vergi,bu çeşit bir vergidir. Gelir vergisi işçi, memur gibi ücretlilerden ücret ödenirken kesilmektedir.

DANANIN KUYRUĞU

İşte dananın kuyruğu da burada kopmaktadır. Hiç bir işçinin vergi kaçırmasına imkân yoktur. Çünkü gelir vergisi işveren tarafından kesilmektedir. İşçiye kesildikten sonra kalan kısım ödenmektedir.

Amaaa, patronların vergileri için aynı şeyi söyleyemeyiz. Patronların kârlarının yüzde kaçının vergiye kesileceği bellidir Ama patronların kârlarının ne kadar olduğu belli değildir. Ve çeşitli defter hileleri ile kârlarını düşük gösteren, hatta yok gösteren patronlar vardır.

biliktan

ÖRME SANAYİİ ve TİCARET A. Ş.

ATÖLYESİ	ADI SOYADI	İŞÇİ No.

Ücreti	Yılının Ayına Aittir	Ver. Gr. Sıra
	1971 HAZİRAN	

AYLIK ÖDEME ÖZETİ

Çalışılan Günler		TUTARI		KESİNTİLER	
		Açıklama	Lira Kr.	Açıklama	Lira Kr.
		Normal		Sigorta	
		pazar		MATRAH	
		Tatil		Vergi	

Yukarıdan beri sıraladığımız açıklama - lardan anlaşılıyor ki, dolaylı vergilerin yükünü işçiler, memurlar, dargelirliler , çekmekte ve kestirmeden patronlar diyebi-

leceğimiz bir kesim ise çeşitli yollarla vergi ödemekten kaçınabilmektedirler.

GELELİM DOLAYLI VERGİLERE

İki türlü vergi alındığını belirtmiştik Devletin vergi toplama yollarının ikincisi de dolaylı vergi (vasıtalı vergi) daha güzel bir deyişle "çaktırmadan alınan vergi" dir.

Sözgelimi sinemaya gittiğimiz zaman aldığımız bilete dikkatle bakalım. Üzerinde belediye hissesi bilmem kaç kuruş diye bir vergi ödemiş oluyoruz: Belediye vergisi.

Bununla da bitmez. Devlet benzin satışlarından vergi alır. Bu diyelim ki litre başına 16 kuruştur. Benzinci devlete ödediği bu vergiyi benzinin fiatına ekler. Böylece aslında mesele 92 kuruş olan benzinin litresi 108 kuruşa çıkar. Bu benzini kullanan minübüs şoförü de yol parasına bu zammı koyar. Böylelikle evimizden fabrikaya giderken bindiğimiz minübüse ödediğimiz paranın içinden biz farkına bile varmadan vergi ödemiş oluruz.

DOLAYLI VERGİLERİN HAKSIZLIĞI

Gelişmiş ülkelerde dolaylı vergi ya yoktur ya da yok denecek kadar azdır. Çünkü dolaylı vergi özünde adaletsiz, haksız bir vergidir. Şöyle düşünelim:

Vergi herkesten gelirine göre alınması gereken bir ödentidir. Tıpkı sendika aidatı gibi. Bu gün Tekstil Sendikası üyesi olan ve ayda 1200 lira alan bir işçi 24 lira aidat verir, 750 lira alan bir başka işçi 15 lira aidat verir. Dolayısıyla her kesten gelirine göre, adaletli bir kesinti yapılmış olur.

FAKİRE DE ZENGİNE DE

Oysa dolaylı vergilerde iş değişir. Sözgelimi minübüse binen zengin de, fakir de sinemaya giden işçi de patron da aynı miktarda vergi ödemektedirler. Bu adaletsiz durum açıkça ortadadır.

OYSA!...

Oysa Erim hükümetinin getireceğini ilân ettiği yeni vergi yükleri dolaysız vergi değil daha çok dolaylı vergiler olacaktır Bunun en açık örneği, zaten bir kaç zamandır uygulanmasına başlanmış olan işletme vergisidir.

Işte şimdi işletme vergisi yalnız lokantalara ve gazinolara değil, iğneden ipliğe kadar bütün mallara konmaktadır. Bu ise dar gelirli işçilerin, memurların ise dar gelirli işçilerin, memurların sırtlarındaki kamburların daha da, daha da büyümesi demektir ki bizce "bu terazi bu ağırlığı çekmez". kırılır..

Yazımızı bağlarken bir de şu vergilerin ne olduğuna, daha doğrusu neden alındığına bir göz atalım. Atalım ki bunca lafı niye ettiğimiz anlaşılsın:

Devlet vergiyi neden alır? Bunun cevabını devlet kolayca verecektir. Diyecektir ki, "Ben sizlerden bu vergileri alıyorum. Alıyorum ama bir şeyler yapmak için alıyorum. Köprüleri, yolları yapmak, su ve elektrik getirmek, barajlar yapmak, sulama kanalları açmak, okullar, hastaneler yapmak, kanalizasyonu ıslah etmek için kullanacağım".

Bu bir işçi mahallesidir

OLUYOR MU PEKİ BUNLAR?

Eh, buraya kadar Devlet Babanın verdiği cevaplar iyi. Akla da uygun. Amaaa, bütün bunlar yapılıyor mu?

Yani yollarımız asfalt mı, çamur mu ? Sularımız akıyor mu, yoksa çeşmelerden incecik dal gibi kızlarımız sekiz mahalle öteden tenekelerle su mu taşıyorlar? Boğaz köprüsü bizim otomobillerimizin geçmesine mi yarayacak? Kanalizasyonlarımız, tertemiz yapılmış mı, yoksa açıkta akan lağımlar koleradan işçileri kırıp geçiriyor mu?

SONUÇ

İşte bütün bunların cevapları verilmelidir. Verilmelidir ki biz işçiler vergi adaletine inanabilelim. Fukara devlet babanın sırtımıza yüklediği yeni vergi yüklerini seve seve taşıyalım.

Üzgünüz ama, bunu şimdilik umut bile edemiyoruz....

RIZA GÜVEN
En minik işçi kızkar deşimizin sorunlarından, en önemli siyasal sorunlara kadar işçi sınıfının bütün davalarına parmak basmayı amaç edinmiş güçlü bir sendikayız.
Işçinin tenceresinden, yarınlarına kadar koca bir sorumluluk yü künün omuzlarımıza yük lenmiş olduğunun bilincindeyiz.

SABRİ TIĞLI
Yeni dönem yalnızca Tekstil sendikası ve işçileri için değil,bü tün Türkiye işçi sınıfı için çok güç bir dö nem olacaktır.
Bu dönemde hizmet edebilme ve ayakta kalabilmenin tek yolu akıllıca işçi tabanına inmek ve orada çalışmak olacaktır.

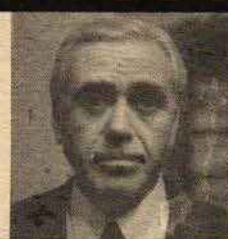
YUNUS KARA
Yeni bir dönem başlıyor.
görevler ortadayken şöyle yapacağız, ken şöyle yapacağız, böyle yapacağız demek boş laf oluyor. Yapacağımızı anlatmaktansa yaptıklarımızı anlatmalıyız.
Ve bunları öğünmek için değil,görevimizin raporunu verir gibi an latmalıyız.

HÜSEYİN AKDUMAN
Yeni çalışma dönemimiz bundan önceki dönemlerden çok daha değişik olmalıdır. Üyelerimize bu güne kadar sürdürdüğümüz ekonomik bilinç verme çabalarımızın yanında siyasal bilinç verme konusunda çalışmalarımızı genişletmek zorundayız.

KEMAL ABAY
Yeni çalışma döneminde namuslu,çalışkan sendikacılar olarak işçi sınıfının ak günleri için mücadele edeceğiz. Ve bu sınavı başarıyla verebildiğimiz gün, bizi seçen işçi arkadaşlarımızın, güvenine layık olduğumuzu isbat etmiş olacağız. Yoksa...

Yöneticiler Konuşuyor

11-12 Aralık 1971 Günlerinde top lanan Sendikamız Genel Kurulu çalışmalarını tamamlamış ve yeni yönetim kurulunu seçmiştir.
Daha sonra aralarında toplanarak iş bölümü yapan Genel yönetim kurulumuz çalışmalarına başlamıştır.
Aşağıda sizlere yeni yönetim kurulumuzu tanıtıyoruz.Yanda da yeni yöneticilerimizin, sizlere iletilmek üzere, dergimize verdikleri kı sı demeçleri bulacaksınız.

KADİR DEĞİRMENCİLER
Sendikamızın üçüncü dönem kongresinde yönetim kuruluna yeni se çildim. Yeni devrede çetin mücadeleler bizleri beklemektedir.

MÜLAYİM GÜDÜCÜ
Yeni bir çalışma dönemine başlıyoruz.Onurlu, soluklu ve kahredici bir çalışmaya ihtiyaç var bu dönemde.

EROL KOŞALAY
Bu dönem yönetim ruluna yeni girdim konularda henüz ve deneysiz olmama men, öteki yönetic kadaşlarımla birl ve elele bütün tek işçilerine yararlı cağım kanısındayım.

FUAT PINARBAŞI
Yeniden seçildiğim i çin mutluyum. Fakat bu günkü ortamda gerçek sendikacılık yaparak işçi sınıfına yararlı olunabileceğine inanmıyorum.

HÜSEYİN ÖZÇELİK
Tekstil Sendikası ge nel Yönetim Kurulundaki görevimde bütün gücümü sendikamın ve ulusum çıkarlarına hasredeceğim.

MUZAFFER NAYIR
Geçen yıllardan çok daha olumlu bir genel kurul geçirdik. Eğitim yoluyla işçi arkadaşları uyandırmak gerektiğine inananlardanım.

İBRAHİM SÜMERALP
Genel kurul'da Sendikamız genel yönetim kuruluna yeni seçildim öteki arkadaşlarımla birlikte tekstil işçina yararlı olmaya çalışacağım.

HÜDAVERDİ TALAY
Sendikamızın bu ça lışma döneminde se len arkadaşlarla b likte yüklendiğim neti daha ileriye,d da ileriye hamleler parak yürüteceğimiz nancındayım.

MAHMUT ALKAN
sendikacı olarak mize düşen görev- eksiksiz yerine meğe hazırız.
? Yılının işçiler mutlu, halkımız mutlu,hükümetler istikrarlı olma- dilerim.

SEYFETTİN ANIL
1972 - 73 Toplu Sözleşme döneminde Tekstil işçileri, öteki sendikalardan çok daha güçlü bir şekilde işverenlerin karşısına çıkacaklardır.

RECEP AŞAR
Genel kurulumuz çok zor günlerde toplandı. İşçi ve delege arkadaşlarımıza her şey açık anlatılamadı.
Tüm işçi sınıfına sesleniyorum: Bizim en büyük görevimiz eğitim ve öğretimdir. Bizim sınıfımız ancak bu şekil de başarıya ulaşabilir

REMZİ BARLASER
Yeni dönem, 4. toplu sözleşmeler dönemilidr. Hayat şartları gün geçtikçe ağırlaşmakta, işçiler için dayanılmaz hale gelmektedir.. Kurtuluş bu dönemde yapılacak toplu sözleşmelerdedir.

MEHMET ÇAĞDAŞ
Yeni bir çalışma dönemi için seçildik. Yönetim kurulumuza bu dönem genç ve dinamik arkadaşlar da katıldılar ve çok zor bir çalışma dönemi bizi bekliyor. Ama Sendikamız Tekstilin bu dönem de başarılı olacağına inanıyorum.

VASFİ KAP
Yeni dönemde sendikamızın daha da başarılı olabilmesi için yalnızca yöneticilerin çabaları yetmeyecektir. İşçi ve temsilci arkadaşlarımızın bu konuda bizlere yardımcı olmaları şarttır.

MEHMET KARADENİZLİ
Yapılan genel kurulda, bu dönem için yonetim kuruluna girdim. Bu benim ilk yönetici görevim. Mutluyum ve çok, çok çalışmaya kararlıyım.
Yarınlar hepimiz için iyi olsun.

SALİH KONDAL
Yeni seçilen arkadaşlarla birlikte iyi ve becerikli bir kadronun oluştuğu inancındayım. Bu dönem daha çok çalışmak zorundayız.

ÖZER KÖMEK
Sendikacılık gün geçtikçe daha çok çalışma isteyen bir dal oldu. Çalışma raporunda belirtildiği gibi gün bitirmek değil iş bitirmek ilkesiyle çalışmak zorundayız.

HAKKI KUMSER
Yeni seçilmiş olduğumuz Genel yönetim kurulunda, canlarını dişlerine takarak çalışmakta olan işçi arkadaşların haklarını kadaşların haklarını daha iyi korumak için çalışacağız.

AHMET HAMDİ TAŞCI
4. Dönem toplu sözleşmelerine 10 ay gibi kısa bir zaman kalmıştır. Artan hayat pahalılığı karşısında işçi arkadaşlarımızın yükünü biraz da olsa hafifletmek bizim en önemli görevimizdir.

NACİ TEMEL
1957 Yılından beri sendikamızın şube ve genel merkezinde çeşitli görevler aldım. Bu devre de yönetim kuruluna arkadaşlarımla birlikte seçildim. Dileğim tüm çalışan arkadaşlarıma insan haklarına yaraşır haklar sağlamaktır.

MUSTAFA ÜZÜM
Yeni yönetim kurulunun çok daha iyi çalışacağı ve çözüm bekleyen eğitim ve örgütlenme konularını çözümleyeceğine inanıyorum.
Başarılarımız omuz omuza olduğumuz sürece eksilmeyecektir.

EROL YALÇIN
Görevim artık yalnızca, Enboy işçilerine değil bütün Tekstil işçilerine, bütün işçi sınıfına hizmet etmek olacaktır.
Bu yolda da gücümün son damlasına kadar çalışacağım da...

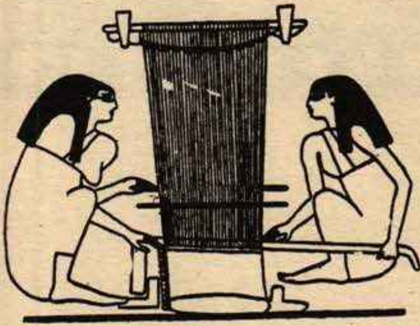
RAMİZ YAPICI
İşçiden yana
İşçiden yana saf ~~tutsuş bir~~ sendikanın genel yönetim kuruluna seçildiğim için mutluyum elbette.

TEKSTİL SANAYİİ NASIL DOĞDU?..

Insanın ataları üşümeye başlayınca örtünme ihtiyacı duydular. İlkönceleri avlandıkları hayvanların postlarına sarınarak ısınıyorlardı. Daha sonraları evcil hayvan beslemeye ve ziraate başlayınca insanlar dokumaya başladılar.

BİN YILLAR ÖNCE DOKUMA

Dokumanın tarihi beş bin yıl öncesine gider. Beş bin yıl önce Mısır'lı din adamlarının keten elbiseler giydiği öğrenilmiştir. Binlerce yıl taş devrinden kalma ilkel usuller sürüp gitmiştir. iki yüz elli yıl öncesine kadar elle eğrilen iplik el ile dokunurdu.

Eski Mısır'da yatay dokuma tezgâhı.

Eski Avrupa'da köylüler, dere beylerinin toprak kölesi idiler. Bu kölelikten uzun ve kanlı mücadeleler vererek kurtulan köylülerden bir kısmı şehirlere akın etti.

İnsanlar çoğaldıkça giyecek ihtiyacı büyüdü. Dokuma ipliğine ihtiyaç arttı.Kadınlar, ihtiyarlar, çocuklar, zindanları dolduran tutuklular sabah karanlığından, akşam karanlığına kadar hızlı bir çalışma ile iplik bükerlerdi.

Bu ise muazzam bir iplik ihtiyacı ve muazzam bir yün ihtiyacı demekti. Kumaş istekleri artıkça fiatlar da arttı.Derebeyleri topraklara el koyarak özgür köylüleri topraklarından kovdular. Derebeyleri kovdukları köylülerin topraklarına da el koyup, mülkiyetlerine geçirdiler. Ve eski tarlalar, yün ihtiyacını karşılamak üzere koyunlar için otlak haline getirildi.

Topraklarından kovulan, serseriliğe mahkum edilen köylüleri ise devlet amansızca eziyordu. Yalnız İngiltere'de Kral yedinci Henri zamanında yetmiş iki bin kişi idam edildi. Mülklerine el konulup, mülklerinden edilen bu insanların bir kısmı şehirleri doldurdu. Bir kısmı ziraat işçisi, bir kısmı da şehirlerde dilencilik ve haydutluk yapmaya başladı.

ŞEHİRLERE AKIN VE GECEKONDUNUN DOĞUŞU

Şehirlere akın edenler iplik bükme evlerinde toplandılar. Çok az bir ücret karşılığı, günde 16 saat çalışmaya başladılar. Böylece, iplik bükme evlerinde, **ellerinin hünerinden ve vücutlarının gücünden başka hiç bir şeyi olmayan bu insanlar modern Proletaryanın (işçi sınıfının) ilk saflarını oluşturdular.**

Dünyanın en hünerli elleri sayesinde çevremizde gördüğümüz her şey üretiliyordu. Yeni yeni fabrikalar ve yeni makinalar icad ediliyordu. Bunlardan biri olan İngiliz Con Kay 1773 yılında, yani tam üç yüz yıl önce "uçan mekik" denen makinayı **icat etti. O güne kadar tek başına çalışan bir dokumacı ancak kolları genişliğinde bir kumaş dokuyabilirdi.** Daha fazlası, **mekiği hareket ettiremediği için mümkün değildi. Daha geniş kumaş için iki işçinin bir tezgah** başında çalışması gerekiyordu.

YENİ MAKİNALARA DOĞRU

Yeni icad edilen makina da ise, mekik artık elle atılmıyor, boy iplikler arasından, kamçıya benzer bir tertibatla,bir yandan bir yana fırlatılıyordu. Bu icat ile verim iki misline çıktı. Ama bu tezgah yine bilek gücüne dayalı idi.

Verimin iki misline çıkması, iplik ihtiyacını da iki misline çıkardı. Bu durumda dokumacılar iplik peşine düştüler. Ayrıca bu ipliği bükecek yeni makinalar da gerekiyordu. Bu makinayı icad edecek olana büyük bir mükafat verileceği ilân edildi.

HÜNERLİ ELLERİMİZ

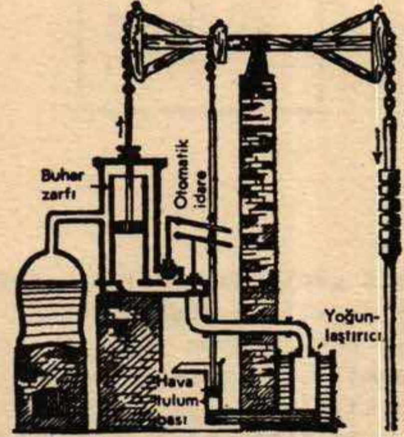
Binlerce usta elin ve çalışan beyinin hünerleri üst üste birikti ve istenilen makina üç yüz yıl önce Rişar Akvrayt adlı işçinin elleri arasında doğdu. Makina su çarkıyla dönüyordu ve dünyanın bütün pamuklarını, İngilizlerin emrinde, iplik haline getirebilecek güçteydi.

Makinanın kullanılmaya başlanmasıyla birlikte onbinlerce işçi işsiz kaldı. İşsizler kendilerini işsizliğe mahkum eden bu makinayı parçaladılar. Devlet kuvvetleriyle işçiler arasında kanlı çarpışmalar doğdu. ve örgütlü olmayan işçiler bir daha patronlara yenildiler.

Bu sefer de üretilen bol ipliği işleyecek yeni makinalar ve tezgahlar düşünülmeye başlandı. Çünkü eldeki dokuma tezgahlarının hızı bükülen ipliğin hızından azdı. Ustaların ve işçilerin düşünceleri ve emekleri yeni makinalar yapmak için satın alındı.. Düşünceler düşüncelere, emekler emeklere eklendi, patronlardaki kâr tutkusu hepsine hız verdi ve aranan tezgah 1785 de yapıldı.

Yeni yapılan makinalar su çarklarıyla çalıştığından, fabrikalar ırmak kıyılarında kuruluyordu. Bu sebepten makinaları başka bir güç ile döndürmek gerekiyordu. Bu güç buhar gücü olacaktı. Ceymis Vat ismindeki bir usta, buhar makinasına can verdi. ve makina dakikada 60 devir yapacak sürate ulaşmıştı. Bunun sonucu, dokuma tezgahı denen makinalar üretimi müthiş artırmıştı. Üretimi artırırken de fazla insan emeği kullanmıyordu. Fakat eli işe yatkın işçiler bu makinaları çalıştırabiliyordu. Bu iş için de en uygun emek, kadın emeği ve çocuk emeği oldu.

İngiliz patronları ucuz ve kaliteli mallarıyla dünya pazarlarına açıldılar. Dokunmuş mal götüren gemiler dönerken altın taşıdılar İngiliz limanlarına, doymak bilmez iştahlarını artırmak için diğer ülkelerle korkunç bir rekabet başladı. Üretimi

Watt'ın John Wilkinson için Birminham'da kurduğu ilk buhar makinesi.

arttırmak için de yeni hammaddeler gerekti. Bu sebepten Afrikada Asyada yeni sömürgeler kazanıldı.

Kendi topraklarımızdan ve ülkemizden örnek verirsek: 1840 yılında, İstanbulda Üsküdar tarafında 20 bin dokuma tezgahı vardı. İngilizler bu yüzden Türklere az mal satıyorlardı. Fakat İngilizler buharlı makinalarda dokunan kumaşları getirip çok ucuza Türklere satınca ve üstelik yerli kumaşların çok kötü olduğu yolunda propaganda da yapılınca bizim kumaşlarımız müşteri bulamaz oldu ve olan dokuma sanayimiz hızla iflasa gitti.

Bizim sanayimizin iflas etmesinden sonra da İngilizler, bize istedikleri fiatlardan mal satmaya başladılar. Uygun düşen bölgelerimize pamuk ekerek bunları yok pahasına alıp-götürüp kendi fabrikalarında işlediler, sonra gene bize sattılar.

SONU GELECEK SAYIDA

dış
olaylar
ve
türkiye

Amerika Gücünü Kaybediyor

Geçtiğimiz günlerde, Amerikan parasının (Dolar'ın) değerinin düşürüldüğünü (yani Amerika'nın Devalüasyon yaptığını)okumuştuk. Bu önemli olayın sebeplerinin bilinmesi ve Türkiye'ye ne gibi etkileri olacağını mutlaka kavranması gerekmektedir.

Bilindiği gibi 2. Dünya Savaşından Avrupa ülkeleri ağır kayıplara uğramış ve hasar görmüştür. Fabrikaları yıkılmış,tarlaları çoraklaşmış, ürün vermez hale gelmiştir. Bu durumdan yararlanan Amerika Birleşik Devletleri bütün dünya pazarlarını ele geçirmiştir.

Amerika bu ilişkilerini zamanla daha da geliştirmiş ve artık mal satmak yerine o ülkelere kendi sermayesini götürmek ve kendisi fabrikalar kurmak yolunu seçmiştir.

Tabii bütün bu ilişkilerini sağlamak için de askeri gücünü iyice geliştirmiş . üsler kurmuş hatta onun bu isteklerine karşı çıkan ülkeleri (örneğin Vietnam) açıkça işgal etmiştir.

Bu ilişkilerden büyük kârlar sağlayan Amerika'nın, ithalatı (dışarıdan aldıkları) karşısında ihracatı (dışarıya sattıkları) çok büyümüş, dev rakamlara ulaşmıştır.

AMERİKAN REFAHI

Bunun sonucu olarak da Amerika'da gerek altın olarak gerekse döviz (Başka ülkelerin paraları) olarak çok fazla değer birikimi olmuştur.

Bütün bu işler olup biterken,Amerikanın desteği ile ekonomilerini düzelten Fransa İtalya, Almanya, Japonya, İngiltere gibi ülkeler dünya pazarlarında güç kazanmaya başladılar.

A.B.D PAZAR KAYBEDİYOR

Öte yandan Sovyetler Birliği, Doğu Almanya, Polonya gibi sosyalist ülkeler sanayileşmelerini hızla arttırarak dünya pazarlarına çıkmış ve Amerikanın başını çektiği Kapitalist ülkelerden pazar çalmayı başarmaya başladılar. Sözgelimi Mısır,Libya, Hindistan, Küba gibi fakir ülkeler Amerika yerine Sosyalist ülkelerle alışveriş yapmaya başladılar.

Artık Amerikanın azgelişmiş ülkelerden sağladığı tatlı kârlar gittikçe azalmaya, hiç olmazsa artmamaya başlamıştır.

Azgelişmiş ülkelerin açıkça Amerikan pazarı olmaktan kurtulmaya çalışmaları ve bunu sağlamak için sert mücadelelere girişmeleri Amerikanın bu ülkelere fiili müdahelesine, açıkçası onlarla savaşa tutuşmasına yol açtı.

VİETNAMDA ÖLÜM AMERİKADA ZENGİNLİK

Bu ise Amerika'daki fabrikaların büyük bir randımanla çalışması, yeni yeni fabrikalara ihtiyaç duyulması, işçilerin işsiz kalmaktan korkmadan, yüksek ücretler alabilmeleri demekti. Nitekim bu gün bile söylenen "Amerika'da her işçinin evi arabası, televizyonu varmış" sözünün kaynağı buralara dayanır.

BOLLUKTA BOĞULANLAR

İşte böylece Amerikan ekonomisi bir yandan başdöndürücü kârlar sağlayan, işçilerinin, patronlarının hoşnut olduğu bir yükselme dönemine girerken, öte yandan
yükselme dönemine girerken, öte yandan
bağrında kendi zehrini taşıyor ve şu günlerde patlak veren büyük sarsıntının tohumları boy atıp filizlenmeye başlıyordu.

Amerikan bütçesi gittikçe açık vermeye

başladı. Ama bunun acısı bundan iki yıl önce henüz duyulmuyordu. Ama kötü sonun tohumları boy atmıştı artık.

Bundan sonrası artık bir kaç yıl içinde olup bittiği için hepimiz tarafından kolayca izlenebilir.

Vietnam savaşı ne kulp bulunursa bulunsun kaybedilmiştir. Amerika askerlerini , çekmeye başlamıştır. Ülke içinde zenci beyaz çatışması ekonomide onmaz yaralar açmıştır. Uzay harcamaları ölü harcamalar omıştır. Uzay harcamaları ölü harcamalar olarak bütçeyi alt üst etmekte devam etmiş üstelik Amerikaya fiyaka'dan başka yarar sağlamamıştır.

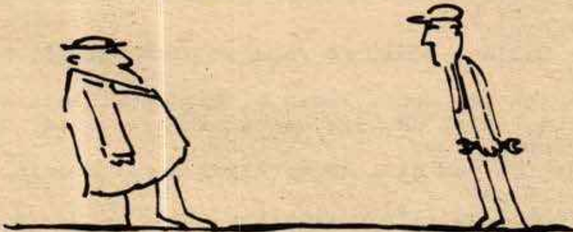
BİTİ KANLANANLAR

Amerikan ekonomisi böylesine sarsılırken, Japonya'nın ve Almanya'nın ve öteki ortak pazar ülkelerinin ucuz sanayi malları Amerikaya girmiş ve amerikan iç pazarında, Amerikan malları ile boy ölçüşmeye başlamıştır. Sözgelimi Alman Wolsvagen otomobilleri en büyük satışlarını, Chevrolet'lerin, Ford'ların ülkesi Amerikaya yapmışlardır. Japon teyp ve radyolaları, televizyonları, Amerikan pazarını adeta işgal etmiştir. Hele, hele Japon tekstil ürünleri Amerikan iç pazarını ele geçirir hale bile gelmişlerdir.

Ne kadar mübalağalı görünürse görünsün bütün bunların gerçek olduğu bir süre önce Amerika'nın ithalata (dışarıdan satın alınan mallara) gümrük vergisi koymasıyla açığa çıkmıştır. Amerika Japon ve Alman rekabetine karşı koyabilmek için o ülkelerin mallarını gümrük vergisi duvarı ile önlemeye çalışmıştır.

DOLAR SALLANIYOR

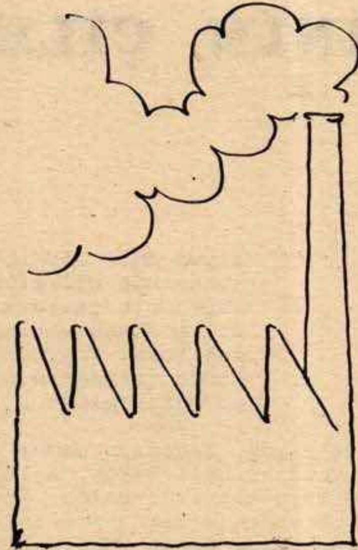
Bir çare de olsa bu geçici bir çare ola bilmiştir. Bir çeşit atı alan Üsküdarı

bilmiştir. Bir çeşit atı alan Üsküdarı geçmiştir artık. Bir zamanların şanlı şöhretli Doları artık eskisi kadar sağlam bir para olmaktan çıkmıştır. Amerika'nın elindeki altın stokları erimeye başlamış, dolayısıyla da Dolar'ın değeri de düşmüştür. Buna karşılık da Alman Mark'ının,Japon Yen'inin, Fransız Frang'ının değerleri de yükselmiştir.

çin sıkıştırmaya başlamışlardır.Yani dünkü beslemeler bu gün ağalarına başkaldırmışlardır artık.

İşte dünya sermayedarları arasındaki bu çelişmelerden doğan çekişme nihayet sonuçlanmış ve bir zamanların mağrur patronu Amerika teslim bayrağını çekerek Dola-

rın değerini düşürmek zorunda kalmıştır. Buna ekonomi dilinde parayı Devalüe etmek denir. Bu durumu bir örnekle açıklayalım:

BİR ÖRNEK

Eskiden bir dolar verince dört Alman Markı alınabiliyordu. Bir başka deyişle bir dolar verince dört mark değerinde bir eşya (mesela bir çift çorap) alınabiliyordu. Şimdi ise durum değişmiştir. Amerikan dolarının değeri düşmüştür. Bu yeni durumda bir dolar verince ancak 2 Alman markı alınabilmektedir. Bir başka deyişle 1 Dolar verince artık bir çift çorap değil bir tek çorap alınabilmektedir. Ya da bir çift çorap almak için tam iki dolar vermek gerekmektedir.

TÜRKİYE'YE ETKİSİ

Amerikan dolarının devalüasyona uğramasının etkileri Türkiye'de de şiddetle duyulacaktır. Şimdiye kadar altın yerine dolar'ı uluslararası ölçü kabul edip, alış verişini ona göre düzenleyen Türkiye bu durumda ihraç ettiği ürünlerde (mesela tütün, incir, fındık, pamuk) gene dolarla satış yapmak zorun kalacak (anlaşmalar öyle yapılmış çünkü) ve dolar artık değeri oldukça düşük bir para olduğundan dolayı bundan zarar görecektir.

Ne var ki bu Türkiye'nin Amerika'dan yediği ilk kazık değildir. Dileğimizse son kazık olmasıdır.

İŞÇİNİN ÇİLESİ

EMİN NEDİM GÜLKAÇ

Bu sayıda sizlere bir hikayesini sun duğumuz Emin Nedim GÜLKAÇ, tıpkı sizler gibi bir işçi arkadaşımızdır.Halen Yeni Tekstil-Herko kumaş fabrikasında çalışmaktadır.

Devrimci ve aydınlık kafasıyla sendika çevrelerinde ilgiyi çeken bu genç arkadaşımız aynı zamanda Topkapı Şubemizin sorumlu sekreteridir de...

Emin Nedim GÜLKAÇ'ın işçileri anlatan bu hikayesinin beğenileceğini umuyoruz.

İlyas Amca bir iplik fabrikasında çalışıyordu.Bitmeyen bir çalışma bu. Bir dilim ekmek uğruna yaşamak için. Gök kubbenin altında yaşamanın ne olduğunu öğrenemeden..

Bir akşam vaktiydi. Yağmurun çamur tarlasına getirdiği yoldan, beli bükük, ağır adımlarla gelen adam evin kapısını çaldı. Açılan kapıdan, karanlık sokak biraz aydınlandı. Telâşlı yüzler. Sanki evde matem vardı. İlyas Amcanın altı nüfus barındırdığı eviydi burası.

Kadını kötü haber vermişti. Büyük kızı Güldane eve gelmemişti. Hiç böyle olmazdı, kızı eve geç kalmazdı. Merak etti, sağa sola koştu İlyas Amca telâşla. Yok, yok, sanki yer yarılmış, onsekiz yaşındaki kız kuş olmuştu.Karakola gitti en nihayet. Görevli memur:

- Şüphelendiğin kimse var mı, düşmanın var mı, kızının sevdiği filân var mı? dedi.

Kendi gibi bilirdi kızını, olmazdı öyle şey. Belli ki kızını zorla kaçırmışlardır.

- Eh, ne yapalım, dedi memur. Gereğine bakarız.

Koca İstanbul'du burası. Namuslusuyla namussuzunun, iyi ile kötünün, köle ile efendinin hoca ile papazın barındığı bir rezil şehir,elinle koydunsa bul.

Boynu bükük döndü evine biçâre İlyas Amca. Zaman acılara sünger çeker derler ya,öyle oldu. Yine normal yaşantılarına döndüler. Ailecek unutuldu kaybolan kız. Heyhat, her gidenin unutulduğu dünyada, herkes yine kendi uğraşına döndü.

Arife günüydü. Bayram. Yorgun argın evine geldi İlyas Amca. Küçük evin fakir sofrası kuruldu her zamanki gibi. Doldu yine mideler tahılla bol bol. İstediği kadar konferans versin profesör, fazla tahıl tüketen ülkeler geri kalmış ülkelerdir diye..

Bitmişti yemek faslı. Daha fazla sabredemedi yegâne erkek oğlu küçük Sait:

- Baba, dedi, yarın bayram, bana bayramlık almayacak mısın? Bakkal Mehmet Amca oğluna almış.

Bir garip oldu İlyas Amca. Baktı küçük oğluna, eski püskü urbalarına ve ağlamaklı bakan gözlerine; ne diyebilirdi? Yoktu ki parası.. Alamamanın, babalık görevini yerine getirememenin verdiği ızdıraplı sesle:

- Yok ki oğlum, param yok.

Ne bilsin yokluğun ne olduğunu küçük Sait.. Parası olanların insanları köle ettiği bu dün yada, kula kulluk edildiğini, aslanın ite yedirildiğini.. Ne bilsin..

Bir bir çocuklarının yüzüne baktı. Hepsi de bir garip halde idiler. İçlerine kapanık,boynu bükük, melûl. Oysa yarın bayramdı.Yeni,yepyeni giysilerin giyildiği, şekerlerin yendiği ellerin öpüldüğü bayram. Yaşamakla yaşamamanın ne olduğunu bilmeyen insanların "evlâdım çok yaşa" dediği bayram. Binbir türlü ses çarpışıyordu beyninde.

- Neden, dedi, tanrım neden? Senin zulmün hep bize mi?

Kadını:

- Üzülme, dedi, ne yapalım alın yazısı, kader.

- Yok be, dedi, kadınım. Biz de allahın kuluyuz, onlar da. Biz basma alamayız,onlar vizon kürk giyer.

Her bayram gibi geçti İlyas Amcalar için o bayram da..

Fabrikada ilân edilmişti; pazar günü sendikada toplantı vardı. Merak etti, o da gitti. Bir genç adam konuşuyordu sendikada. Başkan:

- Bizler, diyordu, kula kul olduğumuz müddetçe işte böyle sefil ve perişan yaşarız.Suyun başına bizler geçmeliyiz, geçmeliyiz ki, sular bizden yana aksın.

İlyas Amca ilgi ile dinliyordu.

-... Bizi bizler yönetmeliyiz. Tok açın halinden anlamaz. Kurt kuzuyu yer, çünkü, kurdun yaşaması için kuzunun kanına ihtiyacı var.

Ne güzel konuşuyordu genç adam.

-... İşçi kardeşlerim, sizlerin emeğinizi sömürenler, haklarınızı yiyenlere karşı birleşmeli, birlikte savaşmalıyız. Ülkenin yöne-

timine ağırlığımızı koymalıyız. İşte o zaman, bu yoksulluk, sefalet biter. Yarına güvenle bakar, mutlu yaşarız. Yoksulluk ve sefalet değil mi bizleri genç yaşta hapse, mezara sokan genç kadın ve kızlarımızı kötü yola iten. Kurtulmak istiyorsak savaşmalıyız hep birlikte.. Artık herşeyi Tanrıdan ve kişilerden beklemenin zamanı geçti. Toplum kendi meselelerini kendi halletmelidir. Tanrı insanları eşit yaratır, eşit sayar. Biri yedi sülâlesine yetecek servete sahipken, öbürü bir dilim ekmeğe muhtaçsa, bu tanrının işi olamaz, kulun işidir, kulun.. Çok çok okumalıyız. Kahvelerde oyun masaları başında boşa vakit geçirecek zaman değil artık. Bizler bir şeyler öğrendiğimiz, kendi meselelerimize kendimiz eğildiğimiz zaman, insanca yaşama olanaklarına kavuşuruz..

Çok hoşuna gitmişti İlyas Amcanın bu toplantı. Yeni bir dünya keşfetmişcesine sevinçliydi. Doğru konuşuyordu genç adam. Öyle ya, Tanrı, yarattığı kullarının kimine iyi, kimine i se kötü yazı yazar mıydı hiç, bu elbette kulun işiydi, kulun.

Canı şöyle bir neşelenmek istedi. Uzun yıllar unuttuğu neşeden biraz nasip almak için, toplantıdan sonra bir bodrum meyhanesine girdi. Sigara dumanından göz gözü görmeyen, şarap kokusundan başka koku duyulmayan, acı anılardan, sonu kötü biten kara kara sevdalardan başka lâf edilmeyen, dertleri, tasaları ortak, aynı sınıfın insanlarının, yoksulluk yüzünden müdavimi olduğu yere. Bir şişe şarap söyledi gelen garsona. Bir porsiyon balık, bol soğanlı salata. Eh, keyfine diyecek yoktu.

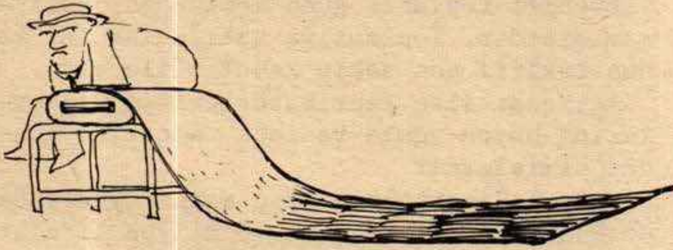
Bir iki kadehten sonra dumanlandı İlyas Amcanın kafası. Yine bastı efkâr. Hep böyle olmaz mı? Neşelenmek için içer, sonra ağlarız..

-... Ama yetti artık, çok ağladık; dövüşelim , kutsal kavganın vakti geldi kardeş..

Bir ara:

- Meyhaneci, dedi bir ses. Oradan bir plâk koy da neşelenelim.

Bir halk ozanının plâğıydı çalan: Feride... Fakir bir köylü kızıymış Feride. Adamı asker olmuş, o iki aylık çocuğuna hamileyken. Köyün

ağasının gözü varmış Feride'de. Fırsatı ganimet bilmiş, maiyetindeki itleriyle Feride'yi dağa kaldırmış. Hayvani arzularını tatmin edince, duyulmasın diye öldürmüş genç Feride'yi. Karnındaki yavrusuyla hem. "Oy Feride, Feride, biçâre Feride, kimsesiz Feride..!"

Ağlamaklı oldu İlyas Amca. Belli ki, kızı gelmişti aklına. Acaba şimdi neredeydi. Ya kötü yola düştüyse. Sarkık gerdanlı, şiş göbekli rezil adamların pis arzularının âleti olduysa.

- Ver, dedi, meyhaneci bir şişe şarap daha ver.

Hem ağladı, hem içti. Elliyedi yaşına gelmişti. Elliyedi yıl ne demek? Bir acısız gün mü görmüştü?

Sarhoş olmuştu, bulut gibi. Hesabı ödedi ve yola çıktı. Eve uzun yolu vardı.

Bir köşeyi dönerken aniden çıktı araba. Gözleri açıldı iri iri. Hayatla ölüm arasındaki son ânıydı bu.

Vakit geç olmuştu, merak içindeydi İlyas Amcanın kadını. Acaba niye geç kalmıştı? Heyhat, bu geç kalış son geç kalıştı artık. Sabah bir polis, bir bekçi kapıyı çalınca, herşeyi öğrendi kadın. Çok ağladı, çok dövündü.. Boşunaydı elbet. Gidenin geri geldiği olmuş muydu hiç?

Yıkayıp pakladılar İlyas Amcayı. Çıktı son yolculuğa. Tasalardan, dertlerden uzak, ırak tek yerdi İlyas Amca için mezar. Ve imam sordu her zaman olduğu gibi:

- Ey cemaat, merhumu nasıl bilirsiniz?

Bilenler, bilmeyenler:

- İyi biliriz, dediler hep bir ağızdan.. Ne önemi vardı İlyas Amca için bir başkasının onu iyi veya kötü bilmesinin? O kendini bildikten sonra..

Bu bir gerçek hayat hikâyesiydi işçi kardeş işte. Her zaman içinde yaşadığımız...

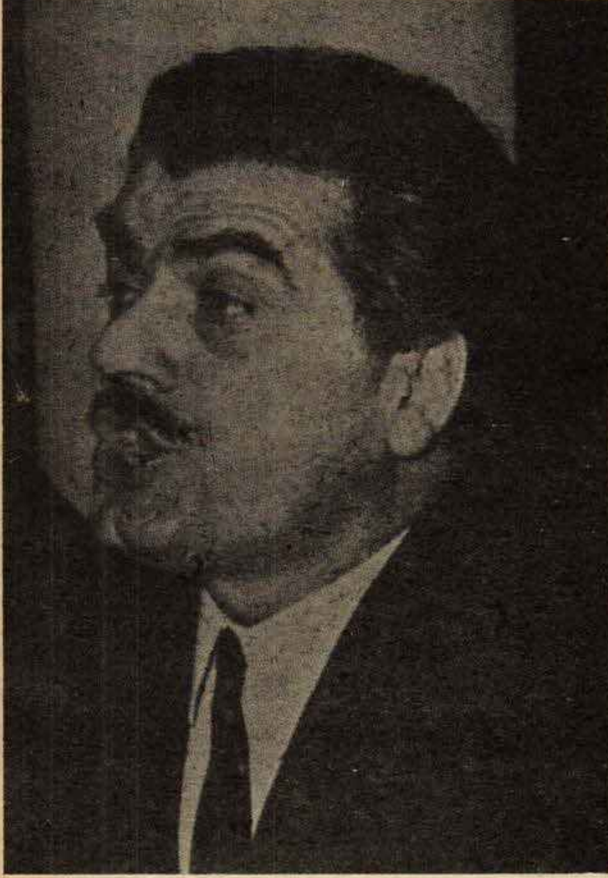
AHMET ARİF'ten bir şiir

Vurun ulan,
Vurun,
Ben kolay ölmem.
Ocakta küllenmiş közüm,
Karnımda sözüm var
Halden bilene.
Babam gözlerini verdi Urfa önünde
Üç de kardaşını
Üç nazlı selvi,
Ömrüne doymamış üç dağ parçası.
Burçlardan, tepelerden, minarelerden
Kirve, hısım aşiret çocukları
Fransız kurşununa karşı koyanda
Bıyıkları yeni terlemiş daha
Benim küçük dayım Nazif
Yakışıklı,
Hafif
İyi süvari
Vurun kardaş demiş
Namus günüdür
Ve şaha kaldırmış atını.

Kirvem hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...

TEKSTİL İŞÇİLERİ! BU MESELEYİ İYİCE ÖĞRENİNİZ.
İŞÇİ DOSTLARINIZA DA ÖĞRETİNİZ... ANLATINIZ...

ŞEVKET YILMAZ: Hesap Ver!

Şevket Yılmaz'a ve Hasan Türkay'a bir sorumuz var.

-Kanun teklifi görüşülürken ne yapıyordunuz?

Bu soruya kolay cevap veremiyeceksiniz. Çünkü vereceğiniz hiç bir cevap sizi affettiremeyecektir.

Bu sizin sendikacılık imtihanınızdı. Kaybettiniz! Kimbilir sizce hangi önemli meseleyi çözmek için koşuşturuyordunuz. Fakat Tekstil işçisi özellikle Şevket Yılmazı artık iyice tanıdı. Hesabını da soracaktır.

Ve başka işçi kardeşlerine de tanıtacaktır. İşçi sınıfını en az elli milyon zarara sokan bu kişileri tanıtmak bizlere bir boyun borcudur. Bu elli milyonun hesabını soracağız sizlerden. Üstelik bunu mahkemei kübrada değil, bu dünyada soracağız.

Bu böylece biline...

Sosyal Sigortalar Kurumunun hasta işçiler için kullandığı ilaçların Sosyal Sigortaların kuracağı fabrikalarda yapılmasına ilişkin kanun tasarısı komisyonda reddedilmiştir.

Bu verdiğimiz haberin buraya kadar olan bölümünde şaşacak bir şey yoktur. Fakat olayı biraz eşelersek şunu görürüz. İşçi haklarını koruyacağız diyerek, işçi oylarıyla A.P. listesinden milletvekili seçilen Teksif Genel Başkanı Şevket Yılmaz ile Çimse-İş Genel Başkanı Hasan Türkay işçilere ihanet etmiştir.

Sosyal Sigortalarda toplanan işçi paralarının ilaç fabrikatörlerine gitmesini önlemek için verilen bu kanun teklifi komisyonda sekize sekiz oyla reddedilmiş ve komisyon başkanı da reddeden tarafta olduğu için kanun teklifi kabul edilmemiştir.

Oysa bu komisyonda AP li işçi milletvekili ve TEKSİF Genel Başkanı Şevket Yılmaz ile ÇİMSE-İŞ Genel Başkanı Hasan Türkay'da üye idiler. Fakat bu iki işçi milletvekili toplantı günü komisyona katılmamışlardır. Toplantıya katılsalar idi kanun teklifi ona sekiz kabul edilecekti.

Açıkcası ilaç fabrikatörlerinin çıkarlarına boyun eğmiş ve işçi sınıfına ihanet etmişlerdir.

Sosyal Sigortalara ilaç satan yanlızca eczacıların yıllık kârı 40 milyon liradır Bu kanun teklifi kabul edilmediği için işçilerin milyonlarca ve milyonlarca lirası ilaç fabrikatörlerinin cebine gitmesi devam edecektir.

Kenan Koçkıran'ı Kaybettik

Koçkıran'ın cenazesinden bir görünüş

KENAN KOÇKIRAN

1934 yılında doğdu. Evli ve iki çocuk babasıdır. 1966 yılından itibaren Tekstil Beyoğlu şubesinde yönetici olarak görev aldı. Daha sonra Sendika Genel Yönetim Kurulunda da çalıştı.

1971 Yılı 12 Aralığında da geçirdiği trafik kazası sonunda meydana gelen bir iç kanamadan kurtulamayarak öldü.

Sendikamız Genel kurulu'nun devam ettiği sırada 12 Aralık Pazar günü sabahı gelen bir kara haber bütün kongre salonunu derin bir yasa boğmuştur.

Bir gün önce delegelerden seçilen bir kurulun hastanede ziyaret ettikleri Beyoğlu Şube yöneticilerinden Arkadaşımız Kenan Koçkıran artık aramızda değildi.

Tanıyan tanımayan bütün delege, yönetici ve işçi arkadaşlarımızın gözyaşlarını tutamamalarına sebep olan bu ölüm haberi, gerçekten de bütün Tekstil işçileri için son derece keder verici bir haberdir.

Kenan Koçkıran, genç yaşında ve işçi sınıfına, en iyi hizmet edeceği bir çağda aramızdan ebediyyen ayrıldı.

Kısa fakat şiddetli seyreden bir hastalık döneminden sonra da 12 Aralık 1971 günü sabaha karşı gözlerini yumdu.

Tekstil, Kenan arkadaşımızın anısı önünde saygı ile eğilir, kederli ailesine ve yakınlarına başsağlığı diler.

Uzun süredir İstanbul İş Mahkemelerinde yargıçlık yapan Mehmet Alaybayoğlu yargıçlıktan ayrılmış ve avukatlığa başlamıştır.

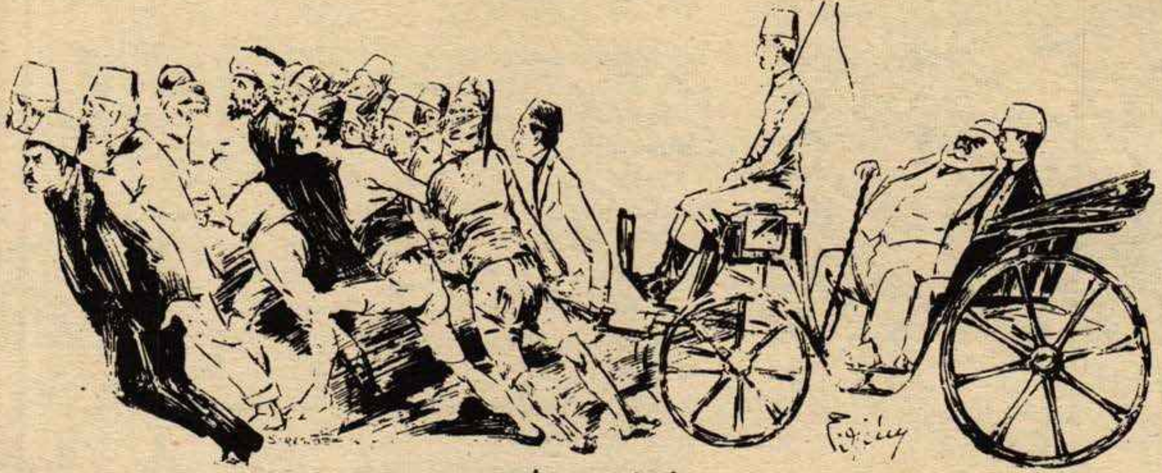
İş Mahkemeleri gibi özel bir uzmanlığı gerektiren bir alanda yaptığı yargıçlıkla sendika ve işçi çevrelerinde son derece sevilen Alabayoğluna yeni mesleğinde başarılar dileriz.

Daha önceki sayılarımızda çalışmalarına başladığını bildirdiğimiz Bakırköy şubemizdeki Biçki-Dikiş kursu çalışmaları hızla devam etmektedir.

Yetkili bir öğretmenin gözetiminde devam eden kursta iş kız kardeşlerimiz çok memnun olduklarını belirtmişlerdir

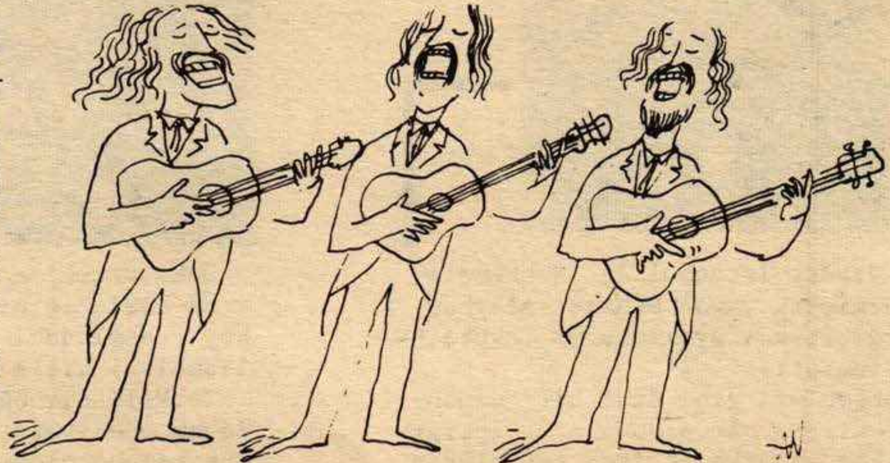
Resimde biçki-dikiş kursumuzdaki çalışmalardan bir bölümü görüyorsunuz.

ÇEKTİKLERİMİZ

Türkiye'de karikatürün 100 yıllık bir geçmişi vardır.Yukarıda ilk büyük Türk karikatürcüsü olan "Cem" in zamanın iktidarı İttihat ve Terakki partisinin halkımıza nasıl yük olduğunu gösteren Karikatürünü görüyoruz.

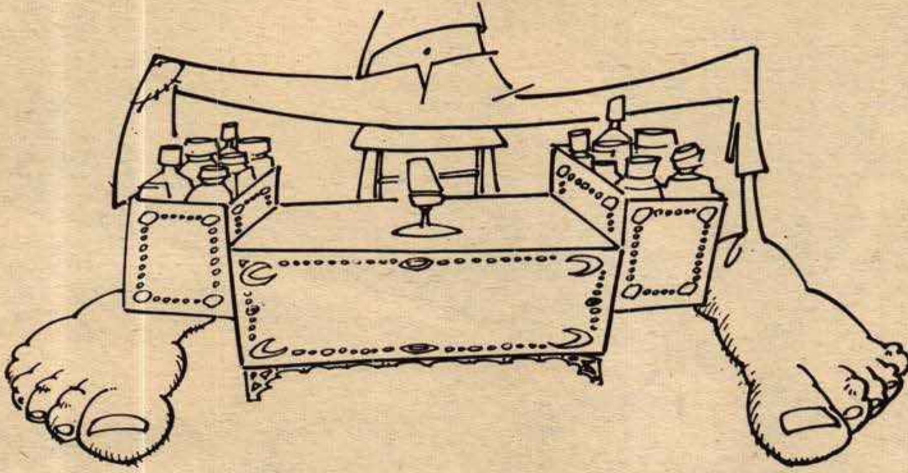

Türküler, uzun havalar halkımızın yaşantısını,dertlerini özlemlerini dile getirir. Bizlere benzemeyen, saçlı,sakallı şarkıcılar şimdi bunları radyo da, bir kişinin gecede 200-300 lira ödediği kulüplerde çalmakmaktadırlar.

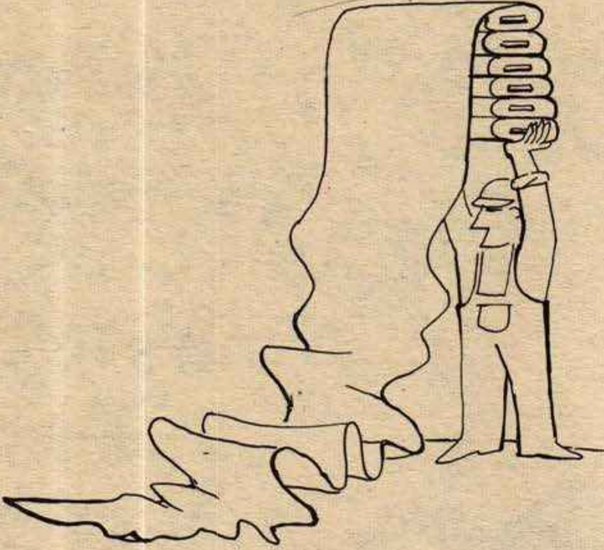
Bizim, buna itirazımız var. Bütün bunlar yurdumuzu yüzyıllardır sömüren uluslararası sermayenin sömürüsünün bir baş ka biçimde yansımasından ibarettir.

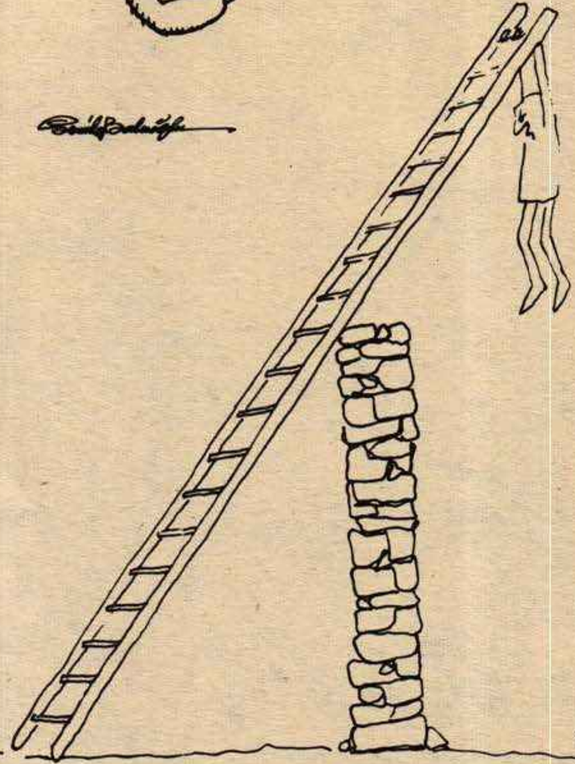
Petrolümüzü, madenlerimizi, emeklerimizi çaldıkları yetmiyormuş gibi şimdi de sanatımıza, türkümüze, şiirimize el attılar.

Bizim türkümüzü biz,bizim gi bi söyleriz. Uluslar arası ser mayenin uşakları ellerini tür külerimizden çeksinler...

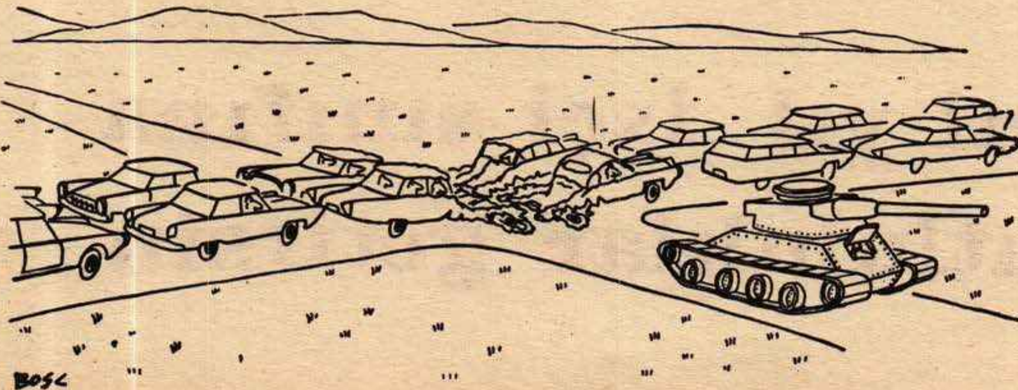

YAZISIZ

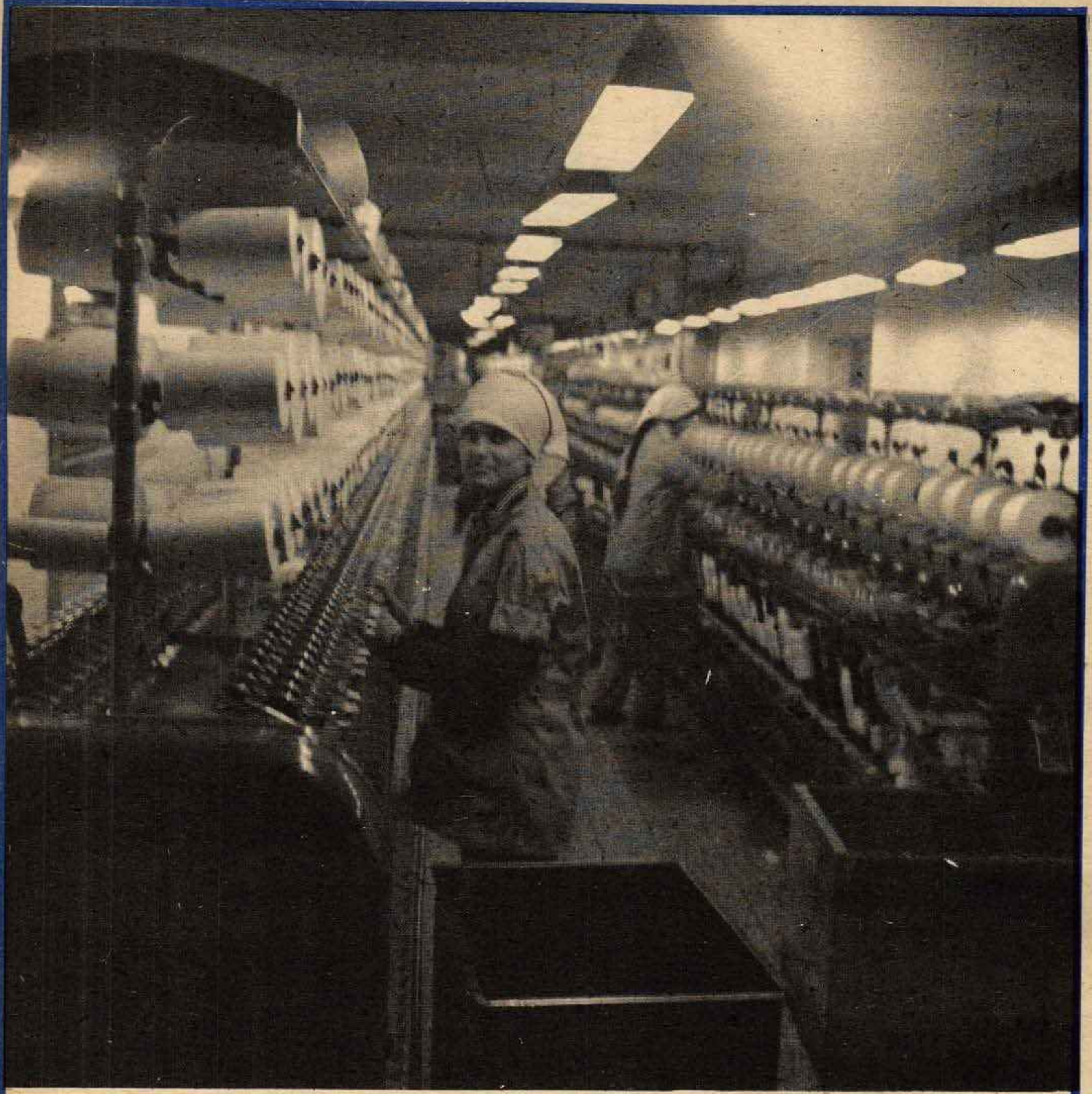

yazısız

BİR FRANSIZ KARİKATÜRÜ

yeni yıl işçi sınıfına mutluluklar getirsin

Baskı Tarihi 7.1.1972